

for Klageretten i høj Grad kunne sinke Saneringens Gennemførelse og hindre den Betydning for øget Beskæftigelse, som det er af saa stor Vigtighed at opnaa. Udvalget forudsætter derfor, at der ved Kommunens Overtagelse af de paagældende Ejendomme inden for Grænserne af Rimelighed lægges Vægt paa at naa til *mindelige Overenskomster mellem Kommunen og Grundejerne* om Erhvervelse af Ejendommene, saaledes som det ogsaa er forudsat i § 28 i Loven om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele.

Ved Indføjelser af § 9 i Lovforslaget tilsigtes at tilvejebringe saa rimelige *Erstatningsvilkaar for næringsdrivende* i Kvarteret, der maa fraflytte de Lokaler, hvori Virksomheden hidtil er drevet, som Taksationskommissionen skønner rimeligt, hvad enten de paagældende har Virksomhed i Ejendomme, der er modne til Kondemnering, eller i saadanne, der af Hensyn til Kvarterets Sanering med Boligtilsynsraadets Godkendelse maa falde.

I en Særbetænkning tog *Oluf Pedersen* (D. R.) Afstand fra Lovforslaget, som han ønskede ændret paa en Række væsentlige Punkter, men som han dog ikke vilde stemme imod. Han var principielt Tilhænger af, at de usunde og brandfarlige Boliger i Adel- og Borgergadekvarteret saavel som andetsteds blev forbudt, men det forekom ham betænkeligt i Forbindelse med den nødvendige Sanering at nedrive yderligere for en halv Snes Millioner Kroner ikke kassable Bygninger. Værst var det dog, at Stat og Kommune efter Forslaget vilde komme til at finansiere saavel Byggeri som Jordkøb og dermed en Jordspekulation, som kunde give mange Millioner Kroner i Gevinst. Efter *Oluf Pedersens* Opfattelse burde alle Nybygninger fritages for Bygningsskat og Grundværdistigningslovgivningen skærpes. Endvidere foreslog han, dog uden formelt at stille Ændringsforslag, § 3, Stk. 2, affattet saaledes: »Salgssummen for Grunden betales ikke kontant. Ydelsen skal udgøre 4½ pCt. aarligt af Grundens Værdi, saaledes som den til enhver Tid er ansat ved offentlig Vurdering.»

Dette sidste Forslag mødte principiel Tilslutning hos *Valdemar Sørensen* (R. V.), der gerne havde set, at Principperne i Loven af 4. Oktober 1919 om Salg af Jord i offentligt Eje ogsaa var blevet indført i Saneringsordningen. *Indenrigsministeren* var heller ikke Modstander af at prøve Princippet Gennemførelse i Byomraader, men han følte sig temmelig sikker paa, at man derved vilde vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse; i øvrigt mente han, at de Firmaer, Selskaber og Privatpersoner, som var interesserede i at bygge paa Saneringsomraaderne og havde de økonomiske Midler dertil, næppe vilde være tilbøjelige til at overtage Grundene paa saadanne Vilkaar.